

[Handelsministeren.]

Udvalgs Opfattelse, som har stillet dette Forslag, at 170 Mill. Kr. skulde indbetales til Dækning af det Underskud, som Udvalget har opgjort det til, og det maa dog formentlig være rigtigt af mig at referere Forslaget, saaledes som det nu en Gang er ud fra Udvalgets Opfattelse. Det er det, vi diskuterer. Og med Hensyn til de 50 Mill. Kr., der skulde indbetales i Afviklingskassen — det siger jeg til det ærede Medlem Hr. Stauning —, er det ikke Meningen, at de skal ligge døde i Afviklingskassen, de skal selvfølgelig ud i Arbejdet paa ganske samme Maade som de 170 Mill. Kr., der indbetales som Dækning af Bankens Underskud efter Udvalgets Forslag.

Endelig udtalte det ærede Medlem Hr. Stauning, at der var ikke forhandlet med Bankraadet. Det er ganske urigtigt. Bankraadet fik — jeg tror, det var den 31. December — oversendt Udkastet til Tomandsudvalgets Beretning. Der fandt derefter en Række Forhandlinger Sted mellem Tomandsudvalget, Formanden for Bankraadet og Bankens Direktion om Engagementerne og om Udvalgets Beretning. Paa Grundlag af disse Forhandlinger blev der — det ved jeg — foretaget adskillige Ændringer i Udvalgets Udkast til Beretning. Naar der er sagt, at der ikke fra min Side er forhandlet med Bankraadet, er det urigtigt, idet hele dette Spørgsmaal er drøftet i Møder mellem Bankens Ledelse og mig i Handelsministeriet — jeg tror ikke, jeg husker fejl, naar jeg siger, det var den 23. Januar, men min Hukommelse kan svigte med Hensyn til Datoen. Vi drøftede der hele Situationen, saaledes som den forelaa paa det daværende Tidspunkt.

Maa jeg endnu sige til det ærede Medlem Hr. Pitzner, som bemærkede, at det var meget rigtigt, hvad jeg havde sagt om de svagelige Børn, der krævede mest Pleje, men nu mente det ærede Medlem, at Forholdene var saa afklaret, at de vanskelige Sager i Fremtiden kunde klare sig med meget lidt Pleje. Ja, bare det ærede Medlem ikke bliver skuffet. Det ærede Medlem ved lige saa godt som jeg — det fremgaar jo af Bankraadets Regnskabsmeddelelse —, at der er foretaget Afskrivning paa en Række Engagementer til et samlet Beløb af 18 Mill. Kr. Tror mon det ærede Medlem, at det er Engagementer, der saadan er helt raske og helt igennem kan klare sig selv? Jeg tror, de stadig væk kommer til at trænge til Pleje og vil komme til at tage meget af Bankledelsens Tid og Arbejde. Derfor mener jeg, det vil være sundt

og godt at faa alt, hvad der er saneret, samlet, saaledes at Bankledelsen kan arbejde med, hvad der er friskt og sundt, og det, der skulde være Fremdrift i, og derfor er en Deling foreslaaet, som sket er.

Jeg skal slutte med disse Bemærkninger, idet jeg til det ærede Medlem Hr. Zahle, der omtalte Dækningsspørgsmaalet, ikke har mere at føje til, hvad jeg allerede har sagt; jeg er selvfølgelig klar over, at hele den Ordning, der bliver Tale om, ikke kan gennemføres, uden at Dækningsspørgsmaalet paa en eller anden Maade ordnes — helt eller delvis Dækning, som jeg har sagt —, men jeg mener, at Dækningsspørgsmaalet i Praksis ikke kan optages til nogen Realitetsforhandling, før man er nogenlunde klar over, hvorledes hele Ordningen skal lægges.

Hendriksen: I Anledning af de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Zahle har fremsat vedrørende Direktør Hassing Jørgensens anerkendte Dygtighed, ønsker jeg overfor ærede Medlemmer at oplyse, at Rigsdagsudvalget angaaende Andelsbanken, af hvilket Udvalg baade det ærede Medlem Hr. Zahle og jeg var Medlemmer, og til hvilket Udvalg var henvist Behandling og Undersøgelse af Københavns Diskonto- og Revisionsbanks Forhold, i Skrivelse til Handelsministeren, dateret 19. December 1925, blandt andet netop om Direktør Hassing Jørgensen oplyser følgende, som jeg med den højt ærede Formands Tilladelse skal tillade mig at citere:

„Efter at man ved selve Rekonstruktionen havde afskrevet ca. 22 Mill. Kr., blev der paa Regnskabet for 1922 afskrevet 18,5 Mill. Kr., og man havde derefter 9,3 Mill. Kr. tilbage til senere Afskrivninger. Samtidig udbetaltes der 4 pCt. Dividende til Aktionærerne, og paa Generalforsamlingen i 1923 udtalte Direktør Hassing Jørgensen, at han ansaa dette for fuldt forsvarligt, da Bankens Stilling efter hans Mening var solid.“

Og senere hedder det:

„At disse Dividende-Udbetalinger — og især den for 1923 — var ufor-svarlige, og de samtidig aflagte Regnskaber i ubetinget Strid med Aktieselskabsloven, synes hævet over enhver Tvivl.“

Dette er en enstemmig Vedtagelse af Andelsbankudvalget, der bestod af 15 Mand, derimellem det ærede Medlem Hr. Zahle. Jeg overlader til ærede Medlem-